

ΕΥΣΤΡΑΤΙΑ ΠΑΤΕΡΑΚΗ

“Οι αλλοιώσεις του ομφαλίου λώρου και η συσχετίσή τους με παθολογικά ή μη έμβρυα, στην κακή έκβαση της εγκυμοσύνης.”

Περίληψη

ΕΙΣΑΓΩΓΗ: Ο ομφάλιος λώρος (ΟΛ) χρησιμεύει σαν ζωτικός σύνδεσμος μεταφοράς οξυγόνου και θρεπτικών συστατικών μεταξύ της μητέρας και του εμβρύου. Κατά τη διάρκεια της ενδομητρικής ζωής, ο ΟΛ είναι φυσιολογικά και γενετικά μέρος του εμβρύου. Η ομφαλίδα παρουσιάζει ενίοτε ποικιλία αλλοιώσεων που μπορεί να οφείλονται σε δομικά, μηχανικά, λοιμώδη ή άλλα αίτια. Μπορούν να παρατηρηθούν ανωμαλίες στο μήκος του ΟΛ, μονήρης ομφαλική αρτηρία, διαταραχές έκφυσης της ομφαλίδος, πρόπτωση, στένωση, περιτύλιξη και κόμβος του ΟΛ.

ΣΚΟΠΟΣ: Ο σκοπός αυτής της εργασίας είναι η κλινικοπαθολογοανατομική μελέτη των ποικίλων αλλοιώσεων του ΟΛ, η συχνότητά τους και η επίπτωσή τους στην εξέλιξη της εγκυμοσύνης.

ΥΛΙΚΟ - ΜΕΘΟΔΟΣ: Το υλικό αυτής της έρευνας θα αποτελέσουν οι εξεργασίες του ΟΛ, οι οποίες εντοπίστηκαν κατά την μελέτη 1700 νεκροτομών θνησιγενών εμβρύων από αυτόματες και θεραπευτικές εκτρώσεις, στο Παθολογοανατομικό Εργαστήριο του Αρεταιείου Νοσοκομείου, το διάστημα 1980 – 2011. Στη παρούσα εργασία μελετώνται αναδρομικά οι περιπτώσεις και οι ιστολογικές δομές των αλλοιώσεων του ΟΛ που εντοπίστηκαν και συσχετίζονται με την κακή έκβαση της εγκυμοσύνης.

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ: Στις 1700 νεκροτομές θνησιγενών εμβρύων το ποσοστό των αλλοιώσεων του ΟΛ αγγίζει το 9.2%. Εμφανίζονται συχνότερα στο β' τρίμηνο της κύησης (66.3%) και λιγότερο στο γ' τρίμηνο της κύησης (32.7%), εκτός από τις διαταραχές μήκους του ΟΛ οι οποίες εμφανίζονται κυρίως στο τελευταίο τρίμηνο της κύησης. Από την μελέτη, η εμφάνιση των αλλοιώσεων του ΟΛ δεν φαίνεται να σχετίζεται με την ηλικία της μητέρας. Επίσης διαπιστώθηκε ότι συνολικά, οι αλλοιώσεις του ΟΛ εμφανίζονται κυρίως στα άρρενα έμβρυα σε ποσοστό 50.63%.

Στην παρούσα μελέτη, η πιο συχνή αλλοίωση του ΟΛ είναι η φλεγμονή (50%) και σχετίζεται άμεσα σε ποσοστό 72.1% με την φλεγμονή και του πλακούντα κυρίως με την μορφή χοριοαμνιονίτιδας (58.2%). Από το ιστορικό προκύπτει ότι στο 11.39% των περιπτώσεων υπήρξε πρόωρη ρήξη υμένων. Οι περιπτώσεις με έμφρακτα, αιμορραγίες και θρομβώσεις του ΟΛ, ανευρίσκονται σε μικρό ποσοστό (3.79%), και παράλληλα εμφανίζουν ανάλογη παθολογία από τον πλακούντα.

Οι περιπτώσεις θνησιγενών εμβρύων με ΜΟΑ που μελετήθηκαν, σχετίζονται σε ποσοστό 65.2% με συγγενείς διαμαρτίες των εμβρύων και συμπεριλαμβάνονται στις συχνές αλλοιώσεις του ΟΛ, ενώ την μικρότερη συσχέτιση με συγγενείς διαμαρτίες έχουν τα περιστατικά με διαταραχές μήκους του ΟΛ (3.1%) και με υπόλειμμα ομφαλομεσεντερίου πόρου (0%).

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ: Σύμφωνα με τα στοιχεία της παρούσας μελέτης, οι αλλοιώσεις του ΟΛ και κυρίως οι φλεγμονές έχουν καθοριστική συμβολή στην ομαλή ή μη εξέλιξη της κύησης.

SUMMARY

“Umbilical cord lesions and their correlation with pathological or not fetuses, in bad pregnancy outcome.”

INTRODUCTION: The umbilical cord (UC) is used as a vital link of oxygen and nutrients transport between mother and fetus. During intrauterine life, the UC is normally and genetically part of the fetus. The UC occasionally presents a variety of lesions that could be due to structural, mechanical, infectious or other causes. Also, abnormalities of UC length, single umbilical artery, abnormalities of cord insertion, prolapse, stricture, coils and knots could be observed.

OBJECTIVE: Aim of the current thesis is the clinicopathological study of the various cord lesions, their frequency and their impact on the poor pregnancy outcome.

METHODS: All the umbilical cord lesions found in a total of 1700 fetal autopsy cases examined in Areteion Hospital Pathology Laboratory from 1980 – 2011 consist the material of the present research. This study examine retrospectively the cases and the histopathological findings of cord lesions related with bad pregnancy outcome.

RESULT: In a total of 1700 fetal biopsies, the percentage of cord lesions reaches 9.2% and are more often at the second (66.3%) than at the third (32.7%) trimester of pregnancy, except for the length abnormalities which occur mainly at the last trimester of pregnancy. According to the study, the incidence of cord lesions is not correlated to maternal age. Also, is found that the cord lesions appear mainly in male fetuses at a rate of 50.63%. In the current study, the most frequent cord abnormality is the inflammation (50%). It is directly related - in percentage 72.1% of the cases - with placental inflammation, mainly as chorioamnionitis (58.2%). The premature rupture of membranes is present in 11.3% of the cases according to the clinical history, Cases with infarcts, hemorrhages and umbilical cord thrombosis are present in a small percentage (3.79%), and at the same time their placenta presents similar pathology. The single umbilical artery (SUA) is associated with congenital anomalies in 65.2%, of the autopsy material. SUA belongs to the most common UC lesions. The cases with length abnormalities of the UC and vestigial remnants, have lower correlation with congenital anomalies (3.1% and 0% , respectively).

CONCLUSION: In conclusion, the UC lesions, especially the inflammations, have a decisive contribution to the proper or not pregnancy outcome.